

# Seymour Hersh: Politické náklady Bidenových válek

- CZ24 News | 19. ledna 2024

**USA: Prezident Biden se v pondělí ve Philadelphii účastní akce ve Philabundance, neziskové potravinové bance, u příležitosti Dne Martina Luthera Kinga Jr. / Foto Mandel Ngan/AFP prostřednictvím Getty Images.**

Jak se rýsuje další zúčtování s Trumpem, Bidenovy akce v zahraničí jsou jeho největší nevýhodou, píše dnes SEYMOUR HERSH na Substacku.

Donald Trump tento týden vyhrál v Iowě v primárkách naprosto jasně. Každý, kdo má špetku rozumu, věděl, že se tak stane, navzdory dnům lživého a nudného zbožného přání CNN a MSNBC a některých tištěných médií ohledně možnosti „Haleyové vlny“ v Iowě (Nikki Haleyová, diplomatka a bývalá guvernérka Jižní Karolíny, blízká politice Demokratů), což by se prý mohlo přenést i do New Hampshire.

Zapomeňte na to. Republikánským kandidátem bude Donald Trump, pokud ho nezastaví soudy, a v tuto chvíli je pravděpodobné, že pokud nebude přikován v žaláři, letos v listopadu zvítězí a mohl by získat většinu ve Sněmovně i Senátu.

Reakce Demokratů, až na několik výjimek, je zanoření se do stavu popírání. V mém washingtonském světě je hrozící katastrofa smetena stranou loajálními demokraty, kteří trvají na tom, že Biden porazil Trumpa už jednou a může to dokázat znovu. Těm, kteří si stěžují nebo si všimnou nedostatku politické životaschopnosti viceprezidentky Kamaly Harrisové, se říká, že jsou rasisté nebo misogyni.

Bidenovy počáteční úspěchy – legislativa, která zlepšila každodenní život milionů Američanů v zoufalé nouzi – byly překryty řadou zahraničněpolitických omylů, které pramení z ignorance a niterné rusofobie, kvůli které on a jeho zahraniční politici odmítli ujistit ruského prezidenta Vladimíra Putina předtím, než zmáčkl spoušť, že Spojené státy nikdy nepodpoří vstup Ukrajiny do NATO. To by po podrobnějším upřesnění mohlo stačit k tomu, aby ruskému vládcu zabránil rozpoutat válku, která ani zdaleka nebyla nutná.

Loni v listopadu analýza Michaela von der Schulenburga, penzionovaného úředníka Organizace spojených národů, Hajo Funkeho, politologa, a generála Haralda Kujata, nejvyššího německého důstojníka Bundeswehru a NATO před jeho odchodem do důchodu, dospěla k závěru, že urovnání války bylo možné v březnu 2022, měsíc poté, co Rusko zahájilo invazi na Ukrajinu. V dokumentu, jehož závěry byly šířeny v Evropě, ale ne ve Spojených státech, bylo uvedeno, že rozhovory byly sabotovány námitkami NATO, stejně jako Bidenovy administrativy a britské vlády, kterou tehdy vedl premiér Boris Johnson.

Stále však probíhají tajná mírová jednání mezi předními generály Ruska a Ukrajiny, přičemž dohoda o výměně zajatců je na pokraji vypracování. Právě propuštění amerických válečných zajatců Severním Vietnamem bylo klíčovým faktorem ukončení této války. Není jasné, kde ohledně této dohody stojí Bidenova administrativa. Není také známo, zda je ukrajinský prezident Volodymyr Zelensky nějakým způsobem zapojen do rozhovorů. V tuto chvíli se to zdá nepravděpodobné.

Bidenova podpora Izraele a jeho divoce nepřiměřené reakce na hrůzy nájezdu Hamásu ze 7. října, tj. těžké bombardování, které stále pokračuje, je zaznamenána: „Kryjeme vám záda,“ řekl slavnostně

izraelskému premiérovi Benjaminu Netanjahuovi, s odkazem na bomby a další zbraně, které nadále proudí do Izraele, naposledy dokonce bez souhlasu Kongresu, jak to nařizuje zákon. Prezident mluví o příměří, ale nepředložil žádný konkrétní a zaznamenaný požadavek na Tel Aviv. Miliony lidí po celém světě, včetně nespočetných tisíců v Americe, protestují proti americké podpoře izraelské války, ale prezident se drží. Nejlepší obranou, kterou našel, je jeho tvrzení, že nastolil otázku příměří s Izraelci.

Nejjasnější vyjádření Bidenova pohledu na americkou odpovědnost po 7. říjnu zaznělo v televizním projevu, který pronesl 19. října po své druhé, velmi krátké návštěvě Tel Avivu, kdy se spolu s ministrem zahraničí Antonym Blinkenem zúčastnili schůzky rady izraelské národní bezpečnosti. Byla to doba, kdy zuřivost izraelských bombových útoků na domy a byty v celém městě Gaza s mnoha tisíci civilních obětí právě začala vyvolávat otázky. Izrael zjevně reagoval na útok Hamásu tím, že se zaměřil na vše, co v Gaze stálo.

„Vím, že máme doma rozpory,“ řekl Biden. „Musíme se přes ně dostat. Nemůžeme dovolit, aby malicherná, stranická a hněvivá politika překážela našim povinnostem jako velkého národa. Nemůžeme a nenecháme vyhrát teroristy jako Hamás a tyrany jako Putin. Odmítám dopustit, aby se tak stalo.“ Požádal Kongres o přidělení zahraniční pomoci ve výši 100 miliard dolarů, které zahrnovalo financování jak pro Izrael, tak pro Ukrajinu.

V posledních dvou týdnech se Biden rozhodl nařídít americkému námořnictvu, aby zaútočilo na Húthíje z Jemenu, kteří již týdny odpalují rakety v úspěšné snaze přinutit některé z největších světových lodních společností vyhnout se desetidenní zkratce mezi Západem a Dálným východem tím, že již nebudou riskovat plavbu přes Rudé moře a Suezský průplav. Střely se nezastaví, říkají Húthíjové, dokud Izrael neukončí bombardování a nepovolí přísun potřebného jídla, vody, léků a další život zachraňující pomoci terorizovaným civilistům v Gaze. V době psaní tohoto článku došlo ke třem kolům útoků, po moři a ve vzduchu, americkými a britskými loděmi a letadly. Húthíjové, revoluční šíité, jejichž odpalovací zařízení jsou mobilní a lze je snadno skrýt, trvají stále na svém. The New York Times tento týden uvedl, že pokračující kampaň Húthíjů „jasně ukázala, jak obtížné se může ukázat odstranění hrozby, kterou představují pro lodní dopravu v Rudém moři a kolem něj“.

Plánovači Pentagonu by možná byli udělali dobře, kdyby se před bombardováním Jemenu poradili u Saúdů. Jak píše profesor blízkovýchodních studií z Princetonu Bernard Haykel v eseji z roku 2021, Saúdové „poněkud mylně“ pohlíželi na Húthíje jako na čistě íránskou zástupnou sílu podobnou Hizballáhu, šíitské milici, která nyní hraje prominentní politickou roli v Libanonu a je stále považována ze strany Izraele za hlavní hrozbu. „Húthíjové jsou skutečně blízcí spojenci Íránu, ale mají výrazně radikálnější ideologii transformace společnosti. Revoluční program Húthíjů lze skutečně přirovnat k Vietcongu.“

Viet Cong? Haykel se odvolává na partyzánské bojovníky, kteří úspěšně čelili Spojeným státům, s velkou pomocí ze Severního Vietnamu, po více než deset let brutálních bojů, které stály Ameriku 58 000 mrtvých, stejně jako smrt 1,6 milionu vietnamských vojáků, 260 000 kambodžských vojáků a 2 miliony civilistů v regionu.

Ve válce, kterou v roce 2015 zahájil tehdejší ministr obrany Mohammed bin Salmán, nyní korunní princ, a která se vyznačovala neustálým saúdským bombardováním cílů Húthíjů, trvalo Saúdům sedm let, než to vzdali a začali usilovat o urovnání s Húthíji. Amerika byla v této válce zásadním spojencem Saúdské Arábie, dodávala zpravodajské informace, zbraně a palivo pro saúdské stíhačky. Jedním z hlavních faktorů pro urovnání byla pokračující schopnost Húthíjů, navzdory neustálému přívalu saúdských bomb a ostřelování, odpálit střely, které zasáhly klíčové cíle, z nichž mnohé souvisí s těžbou ropy ve východní Saúdské Arábii.

Dnešní američtí váleční plánovači mají mnohem více nástrojů a zpravodajských informací, než jaké byly k dispozici na vrcholu války ve Vietnamu, ale rané dny konfliktu v Rudém moři zopakovaly zkušenosti Saúdů. Amerika a Británie útočí na cíle granáty a raketami, které jsou přesně zaměřovány, ale to vše jen málo snižuje schopnost Húthíů zaútočit: fenomén Viet Cong.

Dva body se zdají jasné, dokonce i v této rané fázi Bidenovy nové války: Nedojde k žádné americké pozemní invazi do Jemenu a nikdo v Bidenově Bílém domě si nemůže být jistý, k čemu útok na Húthíje povede. Největší světové lodní společnosti se mohou rozhodnout vyhnout se riziku smrtelného přímého zásahu, jakkoli to může být nepravděpodobné, a spotřebovat deset dní a palivo navíc, aby se vyhnuly zkratce v Rudém moři. Náklady, zejména pokud jde o následnou cenu benzínu zde v Americe, je těžké předvídat, ale jakýkoli významný skok v této ceně by byl dalším hřebíkem do Bidenovy politické rakve.

Minulý týden jsem nastolil otázku Bidenových politických šancí v rozhovoru s ropným veteránem, starým přítelem, který mi řekl: „Nikdy bychom neměli Húthíje podceňovat. Nemají strach ze světových autorit.“

Lze tedy bezpečně předpokládat je, že prezident věděl o historii Húthíů, kteří jsou imunní vůči hrozbám a bombám, když schvaloval obtížnou a možná neřešitelnou válku s fanatickou náboženskou sektou? Pravděpodobná odpověď je: Nic moc.

Chápe prezident, že Američany vedené útoky na Húthíje, i když budou úspěšné, nenapraví politické škody, které utrpěl za pokračující podporu prohrané války na Ukrajině? Je to také nepravděpodobné. Ještě důležitější je, že lze pochybovat, že chápe cenu, zejména pokud jde o volební preference mládeže, jeho neochotu přestat dodávat zbraně do Izraele a požadovat příměří od Netanjahua, který prohlásil, že Izrael bude pokračovat ve válce, dokud nebudou všechny složky Hamásu zničeny? Netanjahu má v tomto úsilí podporu většiny izraelského židovského obyvatelstva.

Biden může udržení svého kurzu považovat za zásadní pro vítězství ve druhém funkčním období, ale existuje mnoho lidí, kteří jsou široce zapojeni do získávání finančních prostředků na vysoké úrovni pro demokraty, kteří s ním nesouhlasí. O těchto zasvěcených je známo, že chápou, že bývalý prezident Barack Obama, který nikdy veřejně nepřizná rozsah své nespokojenosti, se obává, že šance na vítězství v závodě proti Trumpovi se zmenší, pokud nedojde ke změně strategie, počínaje přesvědčením Bidena, aby vzdal kontrolu nad financováním kampaně. To je vnímáno jako první krok k převzetí kontroly nad kampaní – a možná i přesvědčení úřadujícího, aby odstoupil.

AUTOR: Seymour Hersh

Zpracoval: Jana Kunšteková/litterateCz

[ZDROJ](#)